

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617201466
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4617201466.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. M. L. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. K. č. XXX, 2. E. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. U. XX, proti žalovaným: 1. Z. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX, 2. P. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX, obaja zastúpení Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ružinovská 42, IČO: 36 862 169, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12. marca 2020 č. k. 5C/11/2017-82 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (výrok II.) týkajúcom sa náhrady trov konania m e n í , tak že žalovaným v 1. a 2. rade sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2. rade v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia, ktoré vydá súdny úradník.

Žalovaným v 1. a 2. rade sa priznáva voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.), žalobcom v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 102,22 eura na účet právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade IBAN: A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, pričom splnením povinnosti jedného z nich zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého (výrok II.) a vrátil žalobkyni v 1. rade zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu v sume 92,80 eura, ktorý je žalobkyni povinný vrátiť prevádzkovateľ systému - Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného uznesenia o vrátení súdneho poplatku prevádzkovateľovi systému (výrok III.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 13a ods. 1, 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 11 ods. 3, 4, 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Uviedol, že mu dňa 26. 02. 2020 bolo doručené späťvzatie žaloby žalobcami v 1. a 2. rade v celom rozsahu z dôvodu, že žaloba o vypratanie nehnuteľnosti sa stala nedôvodnou. S poukazom na späťvzatie žaloby žalobcom pred predbežným prejednaním sporu, resp. začatím pojednávania, i na citované zákonné ustanovenie § 145 a § 146 ods. 1 CSP, konanie zastavil. Zastavenie konania procesne zavinili žalobcovia v dôsledku späťvzatia žaloby v celom rozsahu, keď žaloba nebola dôvodná. Žalovaným v 1. a 2. rade, zastúpeným právnym zástupcom, v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy vyčíslené právnym zástupcom v hodnote tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania, vychádzajúc z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Pri vyčísľovaní trov právneho zastúpenia vychádzal z neurčitej hodnoty veci a odmeny za 1 úkon právnej služby za rok 2019

(ďalej len „ÚPS“) v sume 75,38 eura. V rámci náhrady trov právneho zastúpenia žalovaných im priznal sumu 75,38 eura ako odmenu za 1 úkon právnej služby - 1. prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 14. 06. 2019 v sume 75,38 eura + sumu 9,80 eura ako režijný paušál za vyššie opísaný ÚPS realizovaný v roku 2019, t. j. 85,18 eura + 20% DPH vo výške 17,04 eura, t.j. spolu v sume 102,22 eura, na ktorých náhradu v zmysle § 256 ods. 1 CSP zaviazal žalobcov v 1. a 2. rade, ktorí procesne zavinili zastavenie konania. Nakoľko žalobcovia ešte pred prvým pojednávaním oznámili súdu späťvzatie žaloby, rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobkyni v 1. rade podľa citovaných ustanovení § 11 ods. 3 a 4 ZoSP tak, že žalobkyni v 1. rade vracia zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu v sume 99,50 eura, krátený o 1%, min. 6,70 eura, t. j. súd vracia sumu 92,80 eura, pričom tento bude vrátený po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., IČO: 36 631 124, Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica - prevádzkovateľ systému, v lehote 30 dní odo dňa, kedy mu bude doručené právoplatné uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku (§ 11 ods. 6 zákona o SP).

2. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade (ďalej len „žalobcovia“), výslovne uvádzajúc, že napádajú len výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov právneho zastúpenia. Poznamenali, že nehnuteľnosť vydražili v dobrej viere a ihneď aj zaplatili, na základe čoho dostali aj LV, ktorý bol bez akejkoľvek poznámky. Opakovane vyzývali a žiadali bývalých majiteľov nehnuteľnosti, aby dom opustili, avšak títo na výzvy nereagovali. Z tohto dôvodu boli nútení podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti. Doposiaľ im za necelé štyri roky čakania vznikali len výdavky a taktiež vo svojom zakúpenom dome nemohli bývať, preto si museli nájsť podnájom, za ktorý platili nemalé peniaze. Mali za to, že žaloba bola dôvodná, keďže k späťvzatiu žaloby došlo len vďaka tomu, akým spôsobom skončil spor o neplatnosť dražby, čo sú zreteľa hodné okolnosti, preto navrhli, aby trovy neboli priznané nikomu. Vzhľadom na uvedené, navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti II. výroku zmenil tak, že žalovaným sa náhrada trov konania nepriznáva.

3. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrili žalovaní v 1. a 2. rade (ďalej len „žalovaní“), uvádzajúc, že nárok na náhradu trov konania sa posudzuje z procesného hľadiska podľa úspechu v spore (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5M Cdo/12/2008 alebo sp. zn. 7M Cdo/1/2014). Keďže došlo k späťvzatiu žaloby žalobcami, títo procesne zavinili zastavenie konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP. V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/247/2016 bolo rozhodnuté, že dražba k nehnuteľnostiam (ktoré boli predmetom tohto konania o vypratanie) je neplatná. Toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Nitre rozsudkom zo dňa 16. 01. 2020 č. k. 7Co/100/2019-393. Žalobkyňa v 1. rade v skutočnosti vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ku ktorým žiadala vypratanie, v tomto konaní nenadobudla, pretože išlo o neplatnú dražbu. Rozsudok o neplatnosti dobrovoľnej dražby má účinky ex tunc, s poukazom na § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Upríamujúc pozornosť na dikciu ustanovenia § 257 CSP podľa ich názoru neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobcovia neboli nútení podať žalobu o vypratanie. Práve naopak, žalobcovia napriek vedomosti o tom, že sa vedie konanie o určenie dobrovoľnej dražby, podali žalobu o vypratanie. Ako vyplýva z notárskej zápisnice o priebehu dobrovoľnej dražby spísanej notárom Mgr. Martinom Výrostkom, N 420/2016, Nz 22062/2016 (s. 5), na dražbe boli prednesené námietky zo strany splnomocneného zástupcu žalovaného v 2. rade. Takisto v tom čase prebiehalo aj konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré napokon bolo vydané a zakazovalo nakladať s nehnuteľnosťami, avšak až po uskutočnení dražby. To znamená, že žalobkyňa v 1. rade ako vydražiteľka si musela byť vedomá, že sú tu pochybnosti o platnosti dražby. Žalovaní ako vlastníci nehnuteľnosti boli od počiatku aktívni v uplatňovaní svojich práv. Napokon, aj po dražbe bola žalobkyňa v 1. rade ako vydražiteľka upozornená (prostredníctvom vtedajšieho právneho zástupcu žalovaných) na vydané predbežné opatrenie, ako aj na to, že bola podaná žaloba o určenie neplatnosti dražby. Osobitne treba upozorniť na skutočnosť, že v priebehu uvedeného konania pod sp. zn. 5C/247/2016 o určenie neplatnosti dražby žalobkyňa v 1. rade previedla spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 na dražených nehnuteľnostiach na svojho druhu, žalobcu v 2. rade, a to napriek vedomosti o prebiehajúcom konaní (keďže bola jeho účastníčkou). Žalobca v 2. rade sa rovnako nemôže dovoľávať dobromyseľnosti pri nadobudnutí, keďže ako druh žalobkyne v 1. rade vedel o konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, napokon, v podanej žalobe o vypratanie v tomto konaní uvádzali, že „nehnuteľnosti sme získali vydražením v dobrovoľnej dražbe“.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcov (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (výrok II.) týkajúceho sa uloženia povinnosti žalobcom v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu

trov právneho zastúpenia žalovaným v 1. a 2. rade vo výške 102,22 eura je potrebné zmeniť v súlade s ustanovením § 388 CSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bola žaloba, na základe ktorej žalobcovia požadovali vypratanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území G. K., zapísaných na LV XXX, ako parc. reg. „C“ č. 570/1 o výmere 557 m² evidovaná ako zastavané plochy a nádvorcia, ako parc. č. 570/2 o výmere 788 m² evidovaná ako záhrady a rodinný dom postavený na parc. č. 570/1 so súpisným číslom XXX. Vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam žalobcovia získali vydražením na dobrovoľnej dražbe. Žalobu odôvodnili tým, že žalovaní odmietli predmetnú nehnuteľnosť odovzdať v termíne určenom dražobnou spoločnosťou, pričom nespôľupracovali a robili obštrukcie. V priebehu konania súd prvej inštancie prerušil konanie na základe návrhu žalovaných a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/247/2016. Následne súd prvej inštancie vyzval žalobcov, aby vzali svoju žalobu späť a to s poukazom na ustanovenie § 138 CSP, keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/247/2016 bolo rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/100/2019-393 zo dňa 16. 01. 2020 právoplatne rozhodnuté, že dražba vykonaná dňa 20. 06. 2016 o 11.00 hod. v Hoteli Koruna, so sídlom Topoľčany je neplatná, z ktorého dôvodu je uvedená žaloba na vypratanie nehnuteľností zjavne nedôvodná. Žalobcovia na predmetnú výzvu súdu prvej inštancie reagovali tak, že podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26. 02. 2020 vzali svoju žalobu späť a navrhli konanie zastaviť, poukazujúc na ustanovenie § 138 CSP a rovnaké skutočnosti ako súd prvej inštancie vo výzve na späťvzatie žaloby. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením špecifikovaným v bode 1. tohto uznesenia.

6. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 odsek 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, t. j. tak, ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania (§ 362 ods. 1 CSP). Tak, ako súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Pojem „procesné zavinenie“ je tak potrebné vykladať komplexne a extenzívne, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre, t. j. nie v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania. Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov

konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniel. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. 09. 2011 sp. zn. 7M Cdo 4/2010).

11. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zaviniela, že sa konanie muselo zastaviť. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a podobne. Pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zaviniela zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zaviniela, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva a so zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobcovia domohli uplatneného nároku, alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

12. Žalobcovia v odvolaní upriamovali pozornosť odvolacieho súdu na postoj žalovaných pred začatím konania, ktorí odmietali vypratať nehnuteľnosť, ktorú oni nadobudli v dobrej viere. Ďalej sa dožadovali, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. tak, že sa žalovaným náhrada trov konania nepriznáva, z dôvodu existencie okolností hodných osobitného zreteľa. Za tieto okolnosti považovali predovšetkým skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo len v dôsledku skončenia sporu o neplatnosť dražby (o ktorej súd rozhodol, že je neplatná), pričom žaloba bola podaná dôvodne. Odvolací súd po prejednaní odvolania žalobcov, rovnako ako súd prvej inštancie ustálil, že pri posudzovaní dôvodu späťvzatia žaloby súd skúma zavinenie iba z procesného hľadiska a neposudzuje právo žalobcov podľa hmotného práva, preto bol s ohľadom na obsah spisu daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie sa správne obmedzil na skúmanie procesného zavinenia na zastavení predmetného konania, a to v tom smere, že skúmal, z akého dôvodu žalobcovia vzali podanú žalobu späť. V predmetnom spore žalobcovia zobrali svoju žalobu späť na základe výzvy súdu prvej inštancie, keďže v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod spisovou značkou 5C/247/2016 bolo rozsudkom zo dňa 12. 12. 2018 č. k. 5C/247/2016-264, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 16. 01. 2020 č. k. 7Co/100/2019-393 právoplatne rozhodnuté o neplatnosti dražby nehnuteľností, ktorých vypratania sa žalobou v tomto konaní domáhali žalobcovia. Súd prvej inštancie správne vyzval žalobcov na späťvzatie žaloby o vypratanie nehnuteľností podľa § 138 CSP, keďže ďalší priebeh konania a prejednávanie predmetnej žaloby by bolo nedôvodné, a to s poukazom na už právoplatne judikované vyslovenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľností, ktoré žiadali žalobcovia vypratať. V danej veci, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o neplatnosti dobrovoľnej dražby v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/247/2016 malo zásadný dosah aj na toto konanie, pretože spôsobilo, že účinky udelenie príklepu zanikli ku dňu udelenia príklepu (§ 27 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov). V dôsledku tejto skutočnosti sa žalobkyňa v 1. rade ako vydražiteľka a žalobca v 2. rade, ktorý získal vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1 darom (čo vyplýva z LV č. XXX) nestali vlastníckymi vydraženého predmetu dražby - nehnuteľností, ktoré požadovali vypratať. S ohľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru o existencii zavinenia žalobcov na zastavení konania z dôvodu realizácie ich dispozičného oprávnenia - späťvzatia žaloby.

13. Odvolací súd ďalej vo veci skúmal, či v danom prípade naozaj neexistujú okolnosti hodné osobitného zreteľa (ako reakcia odvolacieho súdu na odvolacie námietky žalobcov), z čoho dôvodu by bolo potrebné aplikovať na danú vec ustanovenie § 257 CSP. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010, či sp. zn. 3MCdo 46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný

skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Odvolací súd však nezistil, že by vo veci existovali výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by umožňovali súdu nepriznať nárok na náhradu trov konania žalovaným. Samotní žalobcovia považovali ukončenie konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/247/2016, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o neplatnosti dobrovoľnej dražby za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, pretože žaloba v tomto konaní bola podaná z ich strany dôvodne. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že predmetné konanie (5C/247/2016) začalo skôr ako toto konanie, v ktorom sa žalobcovia dožadovali vypratania nehnuteľností, ktoré boli nadobudnuté na dobrovoľnej dražbe udelením príklepu (§ 27 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov). Takáto skutočnosť nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu považovaná za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, pretože žalobkyňa v 1. rade ako vydražiteľka predmetných nehnuteľností, ktoré žiadala vypratať, už v čase podania žaloby na súd (v tomto konaní) mala pozitívnu vedomosť, že sa vedie konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby, keďže v uvedenom konaní vystupovala na strane žalovanej. Nič nebránilo obom žalobcom, aby najskôr počkali na právoplatné skončenie konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby (ktoré konanie má zásadný význam aj na prípadné iniciovanie konania o vypratanie nehnuteľnosti) a v prípade jeho negatívneho výsledku (zamietnutie žaloby) mohli legitímne podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti. Žalobcovia podali žalobu o vypratanie nehnuteľnosti predčasne, bez vyčkania na právoplatnosť konania o určenie neplatnosti dražby, pričom späťvzatím žaloby preukázateľne procesne zavinili zastavenie konania, čím v podstate prispeli ku vzniku trov ako účelne vynaložených výdavkov, ktoré by inak žalovaným nevznikli.

14. Záver súdu prvej inštancie o procesnom zavinení žalobcov na zastavení konania je síce správny, avšak formulácia napadnutého výroku súdu prvej inštancie (výrok II.) nie je úplne konformná s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, predovšetkým s § 262 ods. 1 a 2 CSP, pretože súd prvej inštancie súčasne rozhodol nielen o nároku, ale aj o výške trov konania. Ustanovenie § 262 ods. 1 a 2 CSP totiž predpokladá, že o trovách konania sa bude rozhodovať v dvoch fázach. V prvej fáze v rozhodnutí súdu, ktorým sa konanie končí, musí súd rozhodnúť komu (a či vôbec niekomu) sa prizná nárok na náhradu trov konania. O samotnej výške náhrady trov konania sa bude rozhodovať až v druhej fáze, a to po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Výška náhrady trov konania bude určená samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Takto zákonom stanovenú postupnosť však súd prvej inštancie nedodrжал, v dôsledku čoho odvolací súd musel pristúpiť k zmene napadnutého výroku o náhrade trov konania (výrok II.), pričom ho podľa § 388 CSP zmenil a v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP precizoval tak, že žalovaným v 1. a 2. rade sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2. rade, o výške ktorých rozhodne súd (súdny úradník) samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným v 1. a 2. rade, úspešným v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešným žalobcom v 1. a 2. rade v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).